

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 221.744 van 13 december 2012
in de zaak A. 206.476/XII-7085**

In zake: Christophe VAN LOON
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Kris Masson
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Vlaamse Kaai 49-50
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VZW KATHOLIEK ONDERWIJS STAD HERENTALS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jean Hendrickx
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Lange Lozanastraat 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 26 september 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 29 augustus 2012 van de delibererende klassenraad van het derde leerjaar van de derde graad, studierichting “Diesel- en LPG-motoren”, van het Technisch Instituut Scheppers te Herentals, waarbij aan Christophe Van Loon een oriënteringsattest C wordt toegekend.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 4 december 2012.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Kris Masson, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Christophe Vangeel, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is tijdens het schooljaar 2011-2012 leerling in het derde jaar van de derde graad, studierichting “Diesel- en LPG-motoren” (BSO), aan het Technisch Instituut Scheppers te Herentals.

3.2. Einde juni behaalt verzoeker een jaartotaal van 59%, met jaartekorten voor Engels (48%), Realisaties diesel-LPG (47%), Diesel (PV) (46%) en de geïntegreerde proef (43%). De over verzoeker delibererende klassenraad kent hem een oriënteringsattest C toe en motiveert die beslissing als volgt:

“De leerplandoelstellingen werden onvoldoende behaald. De resultaten van specifieke technische en praktijkvakken zijn ondermaats. Het resultaat van de GIP verstevigt de beslissing tot het geven van een C-attest en het niet toekennen van het diploma secundair onderwijs.”

3.3. Op 28 juni 2012 vindt een overleg plaats tussen de schooldirecteur en verzoeker.

Na een bijkomend schrijven van dezelfde datum van de raadsman van verzoeker, beslist de directeur op 30 juni 2012 dat er geen aanleiding is voor een nieuwe bijeenkomst van de delibererende klassenraad.

Op 4 juli 2012 dient verzoeker bezwaar in bij de beroepscommissie.

Op 21 augustus 2012 adviseert de beroepscommissie om de delibererende klassenraad opnieuw samen te roepen, aangezien zij van oordeel is dat “de klassenraad een te beknopte motivering voor [zijn] beslissing inzake het C-attest heeft gegeven op 30 juni 2012”.

Op 22 augustus 2012 beslist het schoolbestuur om de over verzoeker delibererende klassenraad opnieuw samen te roepen.

3.4. Op 29 augustus 2012 beslist de delibererende klassenraad andermaal om verzoeker een C-attest toe te kennen. Die thans bestreden beslissing motiveert hij als volgt:

“Christophe behaalde een aantal algemene en vakspecifieke doelstellingen voor het 7de jaar Diesel- en LPG-motoren niet. We merken wel dat hij kan monteren maar hij schiet duidelijk tekort wanneer we vragen om diagnoses te stellen en zelfstandig problemen te rapporteren en te herstellen. We verwijzen hierbij bijvoorbeeld naar de specifieke doelstellingen in het leerplan DIESEL- EN LPG-MOTOREN DERDE GRAAD BSO DERDE LEERJAAR LEERPLAN SECUNDAIR ONDERWIJS LICAP – BRUSSEL D/2007/0279/010 September 2007 (vervangt leerplan D/1995/0279/035 met ingang 1 september 2007) ISBN 978-90-6858-733-3. De klassenraad wijst erop dat Christophe het getuigschrift van 6 BSO Auto bereikt heeft na het dubbelen van het 6de jaar. Hierdoor voldeed hij aan de voorwaarden om het 7de jaar aan te vangen. De eindtermen voor het 7de jaar zijn echter nog sterker gericht op het zelfstandig en probleemoplossend denken en werken. De tekorten tonen aan dat Christophe deze eindtermen niet behaalde.

De tekorten zijn verspreid over het hele schooljaar. In de laatste periode had hij soms geen cursussen bij zich. Zijn resultaten werden nog slechter. Voor PV Diesel, gegeven door Mr. [F.], heeft hij een onvoldoende voor het totale schooljaar. Dit geldt ook voor TV Realisaties Diesel-LPG, gegeven door Mr. [V.], ondanks een vijftiental evaluaties per periode, waarbij Christophe de mogelijkheid kreeg om toetsen met onvoldoendes te herdoen.

Bovendien heeft hij voor het hele jaar een onvoldoende behaald voor de Geïntegreerde Proef (43%). Bij de evaluatie hiervan valt op dat het externe juryleden zijn die de minste punten geven: [B.E.] van [B.G.] in [O.] en [T.L.] van [B.C.S.] in [M.]. Ze getuigen ook dat ze Christophe niet in dienst zouden nemen gezien het gebrek aan basiskennis van het 7de jaar Diesel- en LPG-motoren. De GIP toont aan dat hij de remediëring die aangeboden werd, gebruikt heeft in zijn schriftelijk werk. Uit de mondelinge evaluaties van de GIP blijkt echter dat hij die kennis niet verwerkt heeft: de basiskennis voor het 7de jaar Diesel en LPG-motoren ontbreekt.

Wat zijn stages betreft, zien we dat de eerste stageplaats positief was. Deze plaats was, ondanks voorbehoud, gekozen op voorstel van Christophe, dicht bij zijn woonplaats. De uit te voeren werken op deze stageplaats pasten echter eerder bij de doelstellingen van het 6de jaar. Om het leerproces te optimaliseren, moeten we verschillende stageplaatsen aanbieden. Op de 2de stageplaats, die beter past bij de doelstellingen van het 7de jaar, bleek hij veel tekort te schieten. Hij heeft er op 2 afdelingen stage gelopen. Uit de stageverslagen blijkt dat hij op beide afdelingen qua inzicht en vak kennis erg zwak scoorde.

Naast deze vakspecifieke doelstellingen behaalde Christophe ook een aantal algemene doelstellingen niet. Dit uit zich in de resultaten van meerdere Algemene Vakken. In 't bijzonder behaalde hij een jaartekort voor Engels, gegeven door Mevr. [R.]. Ook dit moeten we ernstig in rekening brengen aangezien op het einde van het 7de jaar BSO de leerlingen een diploma secundair onderwijs kunnen behalen.

Dit alles maakt dat alle leden van de klassenraad oordelen dat Christophe in ernstige mate niet voldoet aan de eindtermen die moeten behaald worden voor het diploma secundair onderwijs van het 7de jaar Diesel- en LPG-motoren.”

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over de door de verwerende partij opgeworpen ontvankelijkheidsexceptie uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zou alleen nodig zijn indien zou komen vast te staan dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

V. De schorsingsvoorwaarden

5. Krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de

vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

VI. De aangevoerde middelen

6. Verzoeker voert vijf middelen aan.

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

7. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ en van artikel 5, § 8, van het besluit van de Vlaamse regering van 19 juli 2002 ‘betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs’ (hierna: het organisatiebesluit).

Verzoeker ontwikkelt dat middel, na een algemene uiteenzetting over de draagwijdte van de formele-motiveringsplicht, als volgt:

“[V]erzoeker wil er toch duidelijk op wijzen dat de motivatie in de beslissing van 25 juni 2012 onvoldoende was.

Verzoeker is hierin gevolgd geworden door de Interne Beroepscommissie. Uiteraard kan dit niet meer goed gemaakt worden door een motivatie van de directeur vijf dagen later.

Ook kan dit uiteraard niet meer goed gemaakt worden door een motivatie (nog steeds onvoldoende) te geven in een beslissing in augustus.

Er kleeft immers vanaf dat moment een en al onwettigheid aan dit dossier door deze onduidelijke motivatie wat het wantrouwen nog meer vergroot heeft.

Verzoeker wil er toch op wijzen dat de formele vermelding van de reglementaire basis van de norm van 50 % niets toevoegt aan de informatie waarover de studenten reeds beschikken [...].

Verzoeker wil er verder toch ook nog op wijzen dat het artikel 57 van het Organisationsbesluit duidelijk stelt dat het met vrucht beëindigen van de leerjaren van het voltijds secundair onderwijs niet noodzakelijk gebonden is aan het slagen voor afzonderlijke toetsen, examens of proeven over een deel of het geheel van de vorming.

Verzoeker wil er verder toch ook nog op wijzen dat uw zetel in het verleden reeds gesteld heeft dat de leerling die slechts voor 1 vak cijfermatig onder doet, niets zonder meer het bewijs is dat hij niet heeft voldaan voor het geheel van de vorming (RvSt Van MONTFORT van 13 februari 2007, nr. 167733).

Verzoeker wil toch meer in het bijzonder ook benadrukken dat de heer [V.] heel veel zeggenschap had omtrent de vakken waarop hij een buis heeft gehaald.

Het is ook zeer opmerkelijk dat verzoeker thans tewerk gesteld is bij de werkgever van zijn 1e stageplaats [...].

Hij is daar speciaal voor gevraagd geworden!

Dus uit het één en het ander kan dan ook afgeleid worden waarom de school haar beslissing niet gemotiveerd heeft!

Verzoeker meent dan ook met vertrouwen te kunnen stellen dat de school tekort is geschoten aan het beginsel van behoorlijk bestuur de motiveringsplicht.”

Beoordeling

8.1. Kritiek op de motivering van de beslissing van 25 juni 2012 is op het eerste gezicht niet dienstig. De thans bestreden beslissing is immers in de plaats gekomen van die eerdere beslissing. Precies omdat zijn eerste beslissing, met de woorden van de beroepscommissie, “karig gemotiveerd” was, is de klassenraad in het kader van verzoekers verhaalmogelijkheden opnieuw samengeroepen om aan dit gebrek te verhelpen. Dat de klassenraad daarbij een antwoord formuleert op verzoekers bezwaren, maakt het wezen uit van een georganiseerd administratief beroep.

8.2. Het ontgaat de Raad van State volkomen, waarom verzoeker toch wil wijzen op reglementaire bepalingen en rechtspraak in verband met leerlingen die slechts één tekort behalen. Verzoeker is immers niet zo een leerling.

8.3. De Raad begrijpt evenmin, hoe de bewering van verzoeker dat een leraar veel zeggenschap heeft omtrent vakken waarvoor hij een tekort heeft, op ook maar enige wijze in verband te brengen is met een mogelijke schending van de in het middel aangevoerde motiveringsplicht.

Hetzelfde geldt voor de vaststelling dat verzoeker thans werkt op zijn eerste stageplaats, waarover de klassenraad overigens nu net heeft overwogen dat die tewerkstelling beter aansluit bij verzoekers voorheen genoten opleiding.

8.4. Het middel mist ernst.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

9. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van “de rechten van verdediging en de hoorplicht” en van artikel 6 EVRM. Dat middel ontwikkelt hij als volgt:

“Verzoeker wil ook benadrukken dat de hoorplicht die men heeft conform het decreet betreffende de rechtspositie van 19 maart 2004 drie aspecten bevat:

- Aan de betrokkenen moet de mogelijkheid worden geboden zich in het standpunt met betrekking tot de voorgenomen maatregelen herkenbaar te maken.
- Aan de betrokkenen moet medegedeeld worden welke tekortkomingen ten laste worden gelegd of welke feiten tot de maatregel nopen.
- Aan de betrokkenen moet een redelijke termijn geboden worden om zijn standpunt voor te bereiden [...].

Verzoeker meent dan toch ook met vertrouwen te mogen stellen dat men hier aan in casu ook schromelijk tekort is geschoten.

Verzoeker wil er toch ook op wijzen dat de school wel volledig wou voorbij gaan aan het bezwaar dat geuit was door de moeder en de zoon tegen de beslissing van de klassenraad van 25 juni 2012.

Op 28 juni 2012 om 22u23 moet de raadsman een fax overmaken dat dit bezwaar schriftelijk bevestigd is.

Hiervan geschrokken maakt dan, zonder enig hoorrecht uit te oefenen, de directeur plotseling op 30 juni 2012 de nieuwe beslissing over.

Op deze manier wordt wel duidelijk aan verzoeker zijn duidelijk voorziene juridische hoormogelijkheid ontnomen.

Het is ook zeer opmerkelijk dat plotseling op een zaterdag de directeur dan meent beslissingen te moeten nemen alsook een motivatie te moeten voegen zonder eigenlijk op een fatsoenlijke manier de partijen te hebben gehoord.

Verzoeker meent dan toch ook met vertrouwen te mogen stellen dat men in die zin toch tekort is geschoten aan de rechten van verdediging en hoorplicht.

Gelet op de ernst van de beslissing (verlies van een schooljaar) mag dit mogelijkerwijze wel gelijk geschakeld worden met de strafvervolgning in de zin van het artikel 6 EVRM [...].

Het is duidelijk dat men in casu dan ook is tekort geschoten aan het recht op tegenspraak en aan de wapengelijkheid die men ook volgens het Europees Hof van de Rechten van de Mens dient na te leven.

Verzoeker meent dan ook met vertrouwen te kunnen stellen dat het 2de middel gegrond is.”

Beoordeling

10.1. Wordt het onderwijs door sommige leerlingen misschien ervaren als een straf, dan mist het in de ogen van de Raad van State elke ernst om een beslissing over al dan niet slagen gratis gelijk te stellen met het bepalen van de gegrondheid van de strafvervolgning in de zin van artikel 6 EVRM.

10.2. Het bestreden besluit legt geen tuchtmaatregel op, zodat ook de rechten van verdediging bij ontstentenis van een anders luidende bepaling *prima facie* niet van toepassing zijn.

10.3. Bedoelt verzoeker met het “decreet betreffende de rechtspositie van 19 maart 2004” te refereren aan het decreet van 19 maart 2004 ‘betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen’, dan wil de Raad van State er toch ook op wijzen dat verzoeker uit het oog verliest dat hij ingeschreven was in een opleiding die behoort tot het secundair onderwijs, waarop het bedoelde decreet niet van toepassing is.

10.4. Ten slotte merkt de Raad van State op dat de hoorplicht als beginsel van behoorlijk bestuur geen toepassing vindt, zo lijkt, wanneer de betrokken regelgeving de rechten van de bestuurde expliciet regelt. Dat is wat de decreetgever heeft gedaan, door een verhaalmogelijkheid te waarborgen aan een leerling die het oneens is met een over hem genomen beslissing. Artikel 115/4 van de Codex Secundair Onderwijs regelt aldus de wijze waarop het hoorrecht specifiek wordt uitgeoefend in het kader van dit georganiseerd administratief beroep.

Verzoeker toont niet aan dat zijn recht van overleg en, vooral, zijn recht om zijn bezwaren schriftelijk voor te leggen aan een beroepscommissie miskend zijn geworden. Hij heeft van beide gelegenheden die de decreetgever biedt om zijn standpunt naar voren te brengen gebruik kunnen maken – en gemaakt.

10.5. Het tweede middel is niet ernstig.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

11. In een derde middel voert verzoeker de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel. Hij ontwikkelt dat middel als volgt:

“Verzoeker meent met vertrouwen te kunnen stellen dat wat de herdeliberatie betreft de beslissing nog steeds gebaseerd is op onwaarheden om de heer [V.] in te dekken.

Verzoeker wil er toch op wijzen dat een administratieve beslissing dient te steunen op een in feite en een in recht aanvaardbare en correcte grondslag. Daarom onder meer heeft de school in haar beslissing een nietszeggende en obscure standaardzin gebruikt om haar beslissing te motiveren.

Het is duidelijk dat het één en het ander moest ingedekt worden.

Een leerkracht die de moeder van een leerling stalkt, met haar andere zaken probeert te bespreken dan de strikt school gerichte, haar mededeelt dat hij het niet meer ziet zitten kan amper nog als ernstig aangenomen worden.

Bijkomend verspreid deze leerkracht voortdurend een dranklucht, uit hij racistische houdingen ten aanzien van de enige negroïde persoon in de klas, kan hij de studenten niet in toom houden op een schoolreis, meent hij studenten niet te moeten remediëren en begeleiden.

Dit alles werd medegedeeld dan de graadcoördinator, desalniettemin zag de school er geen graten in!

De gehele klas kwam zich echter bij de graadcoördinator aanbieden, desalniettemin de hele school hen volop steunden, werden er zelf geen uitnodigingen verstuurd om een bespreking te houden omtrent dit ernstig probleem.

Het is die leerkracht die thans ervoor zorgt dat verzoeker niet aan zijn diploma geraakt welke in deze barre economische tijden uiteraard niet ernstig is.

Het is toch ook opmerkelijk dat verzoeker in deze sector is aangenomen bij de werkgever van zijn 1e stageplaats [...]

Verzoeker wil er toch op wijzen dat de in huidige motivatie vermelde remediëringsinitiatieven geenszins werden ondernomen.

Hiervan kan ook niets worden voorgelegd want anders is dit vervalst. Verzoeker wil er dan ook toch op wijzen dat het redelijkheidsbeginsel inhoudt dat het bestuur zich niet kan te buiten gaan aan een kennelijke wanverhouding (RvSt. Bergen, nr. 164373 van 7 november 2006). Verzoeker meent er toch ook met vertrouwen te mogen op duiden dat men allesbehalve zorgvuldig is tewerk gegaan in casu. Men wou gewoon het bezwaar geuit door de moeder en de zoon laten voorbij gaan. In allerijl moest de raadsman op 28 juni 2012 om 22u23 nog een fax richten aan de school om het één en het ander te vermijden. Hetgeen de directeur en de leerkrachten dan op 25 juni 2012 moesten doen, probeert de directeur op zaterdag 30 juni 2012 alleen recht te zetten. Hier werd duidelijk dat er grote onenigheid is in de school omtrent verzoeker daar maar 3 leerkrachten tekenen en na het bezwaar enkel de directeur de beslissing neemt. De manier waarop de directeur de heer [V.] toch tracht te verdedigen op 21 augustus 2012, wanneer deze zonder meer opnieuw verzoeker komt provoceren, tart elke verbeelding. Wat komt de heer [V.] op de avond van 21 augustus 2012 aan de school doen? Wat wanneer verzoeker een impulsief persoon was geweest? De heer graadcoördinator alsook de schooldirecteur, menen hem nog te verdedigen en gaan hierbij totaal voorbij aan het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel. De school dient ook een beslissing te motiveren op juridische en feitelijke grondslagen, wat zelfs in de 3de motivatie niet lukte. Verzoeker meent dan ook met vertrouwen te mogen stellen dat ook het 3de middel gegrond is en dat het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel geschonden is.”

Beoordeling

12.1. Verwerende partij kan worden bijgevalen wanneer zij dit middel in haar nota met opmerkingen “een wirwar van zaken” noemt. Verzoeker heeft dit middel zeker niet op de meest verhelderende wijze opgesteld. In het kader van een schorsingsprocedure moet verzoeker daarom dulden dat de Raad van State slechts bespreekt hetgeen hij op het eerste gezicht als wettigheidsbezwaren onderkent.

12.2. Vooreerst zijn er de opmerkingen in verband met het optreden van een welbepaalde leerkracht.

Verzoeker betreft de invloed daarvan op de bestreden beslissing op het eerste gezicht enkel door te stellen dat die beslissing “gebaseerd is op onwaarheden om de heer [V.] in te dekken”. Met een dermate vage grief, waarin niet eens wordt uiteengezet welke “onwaarheden” dan wel zouden worden toegedeckt en op welke wijze dat is gebeurd, kan verzoeker de Raad niet overtuigen.

In de mate dat verzoeker beweert – overigens zonder verder enig bewijs bij te brengen – dat een leerkracht zijn moeder zou ‘stalken’ en dat die leerkracht ook ander onbetamelijk gedrag kan worden verweten, maakt verzoeker niet duidelijk in welke mate zijn jaarresultaat en daarmee de bestreden beslissing werd beïnvloed. Dat de betrokken leerkracht “ervoor zorgt dat verzoeker niet aan zijn diploma geraakt”, is, zo lijkt, niet meer dan een blote bewering.

12.3. Artikel 5, § 6, vierde lid, van het organisatiebesluit leert dat de notulen van de delibererende klassenraad “door de voorzitter en drie leden van de raad [worden] ondertekend”. De gevolgtrekking die verzoeker uit die wijze van ondertekening wil doen op het vlak van de eensgezindheid van de klassenraad, lijkt derhalve te falen.

12.4. Naar luid van artikel 115/4, 2°, van de Codex Secundair Onderwijs, valt het aan de “voorzitter van die klassenraad” toe om na het eerste overleg te beslissen of de klassenraad opnieuw moet samenkomen. Dat inderdaad enkel hij die beslissing nam, kan dan ook bezwaarlijk onzorgvuldig genoemd worden.

12.5. Welke “remediëringsinitiatieven” verzoeker ten slotte bedoelt, welke volgens hem “geenszins werden ondernomen”, verduidelijkt hij op het eerste gezicht niet, ook niet na hierover ter terechtzitting uitdrukkelijk om te zijn gevraagd. Daar tegenover geeft verwerende partij in haar nota met opmerkingen een overzicht van de aan verzoeker geboden begeleiding, waartegen verzoeker op de terechtzitting niets inbrengt. Een en ander maakt het onmogelijk om dit aspect van zijn grief te beoordelen.

12.6. Het derde middel is niet ernstig.

E. Vierde middel

Uiteenzetting van het middel

13. In een vierde middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2.3 en 6 van het schoolreglement. Dat middel ontwikkelt hij als volgt:

“Aangezien artikel 2.3 van het schoolreglement stelt dat:

Er zal binnen de school steeds in overleg met de ouders en de leerling gezocht worden naar de meest aangewezen vorm van begeleiding. De school rekent daarbij ook de positieve medewerking van de ouders, zoals het ingaan op de uitnodigingen tot overleg en zo meer.

Aangezien artikel 6 van het schoolreglement stelt dat:

Als een student het om de één of andere reden wat moeilijker heeft, dan wil onze school je helpen om je moeilijkheden te boven te komen. Daarvoor kan je terecht bij leraren en opvoeders met een luisterend oor.

Ook de leerlingenbegeleiding is er om je verder te helpen. We vinden het belangrijk dat je weet op basis van welke principes wij werken. Als je het moeilijk hebt met onze manier van werken dan helpen wij je bij het zoeken naar een begeleidingsteam dat bij jou past.

Het is duidelijk dat de school aan beide artikels tekort geschoten is.

Er werd zowel de moeder als de zoon melding gemaakt van de moeilijkheden met de leerkracht [V.].

Desalniettemin blijft de school hieraan voorbij gaan, zelfs op 21 augustus 2012 wanneer meneer [V.] vrolijk voorbij fietst na de zitting van de Interne Beroepscommissie....

De heer [V.] belde herhaaldelijk naar de moeder om zijn eigen persoonlijke problemen te vertellen.

Ook liet hij immers weten dat hij het niet meer aankon.

De hele klas heeft ook melding gemaakt aan de graadcoördinator die hier echter totaal aan voorbij is gegaan.

Nooit werden er leerlingen en ouders uitgenodigd door de school op een onderhoud hieromtrent.

Ondanks de omstandigheid dat de heer [V.] thans zijn mond vol heeft over de tekorten van Christophe alsook de school, heeft men hem nooit enige vorm van begeleiding aangeboden.

Men weet echter [...] perfect welke moeilijkheden verzoeker heeft gehad bij het overlijden van zijn vader.

Desalniettemin blijft men hem het hele jaar pijnigen.

Het is dan ook duidelijk dat de school ook tekort geschoten is aan de verplichtingen die men heeft conform het eigen schoolreglement.”

Beoordeling

14.1. De enkele vaststelling dat verzoeker de grief dat hem ten onrechte enige begeleiding zou zijn ontzegd, niet heeft aangevoerd in de administratieve beroepsprocedure om de delibererende klassenraad tot andere inzichten te brengen, terwijl hij niet verduidelijkt waarom hij zulks toentertijd niet heeft kunnen doen, volstaat op het eerste gezicht om het middel als onontvankelijk te verwerpen.

Ten overvloede herinnert de Raad van State eraan, zoals hij al in tal van arresten heeft overwogen, dat het één zaak is of een leerling bewezen heeft de van hem verlangde kennis, kunde en vaardigheden te bezitten, een andere, als hij die competenties niet blijkt te bezitten, wie daarvoor de schuld draagt. Deze laatste kan diegene zijn die hem op het examen heeft voorbereid door bij die voorbereiding in gebreke te blijven. Zelfs indien een leerling de school terecht zou verwijten niet tijdig over problemen te hebben gecommuniceerd, niet in de passende begeleidingsmaatregelen te hebben voorzien of ze niet te hebben toegepast, dan kan dat in beginsel hoogstens betekenen dat de school schuld of mede schuld draagt aan het minder gunstige eindresultaat van die leerling, maar kan zulks dit eindresultaat niet meer zo beïnvloeden dat het gunstiger wordt, laat staan dat van de weeromstuit aan de leerling, ook al heeft hij het schooljaar niet met vrucht beëindigd, ter genoegdoening maar een A-attest verleend moet worden.

14.2. Het middel is niet ernstig.

F. Vijfde middel

Uiteenzetting van het middel

15. In een vijfde middel voert verzoeker de schending aan van de openbaarheid van bestuur, omdat de raadsman van verzoeker “geen enkel document kreeg” en de school naliet die raadsman “enig document te bezorgen”, ook al wist verwerende partij dat hij in de zaak tussenkwam.

Beoordeling

16.1. Verzoeker argumenteert opvallend niet dat hijzelf het zonder informatie, uitleg of documenten moest stellen. Verzoeker beweert in het middel evenmin – nog minder toont hij aan – dat hij door toedoen van verwerende partij zijn verhaalmogelijkheid niet afdoende heeft kunnen uitputten.

Noch uit het administratief dossier, noch uit de stukken die verzoeker zelf bijbrengt, blijkt dat verzoeker zich zou hebben gewend tot de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur. Hij beweert zulks overigens ook niet.

Daargelaten dat verzoeker nalaat te specificeren van welke documenten hij, of zijn raadsman, aanvullend inzage of afschrift wensten, volstaat dan ook de vaststelling dat een eventuele miskennen van de openbaarheidsregeling niet de wettigheid van de bestreden beslissing zelf raakt.

16.2. Het middel is niet ontvankelijk, bij gebrek aan belang en dus, niet ernstig.

G. Besluit

17. Er is niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 13 december 2012, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Geert Van Haegendoren